

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/105/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010237
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3622010237.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., E. bytom A. XXX/XX, F. a A. B., nar. XX.XX.XXXX v G. H., trvale bytom C. XXX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2024, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. júla 2023, sp. zn. PE-2T/84/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. júla 2023, sp. zn. PE-2T/84/2022, boli obžalovaní A. B. a A. B. uznaní vinnými z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že po vzájomnej dohode dňa 17.07.2021 v presne nezistenom čase v Partizánskom na parkovisku za čerpacou stanicou Slovnaft, prostredníctvom tretej osoby predali osobné motorové vozidlo značky I. X. J., farby modrej metalízy, evidenčného čísla G., VIN: K. kupujúcej L. I., s počtom kilometrov na tachometri asi 302.900 km, pričom pred kupujúcou úmyselne zamlčali skutočnosť, o ktorej mali vedomosť a to, že došlo k zásahu do tachometra predávaného vozidla a zníženiu hodnoty počtu najjazdených kilometrov asi o 298.000 km, nakoľko reálny stav najjazdených kilometrov predmetného motorového vozidla, ktoré predávali, bol minimálne 601.000 km, kedy po vykonanej skúšobnej jazde, kupujúca súhlasila s „navýšenou“ kúpnu cenou 9.400,-€, pričom reálna hodnota motorového vozidla so skutočným počtom najjazdených kilometrov bola 6.923,-€ a kúpnu cenu následne vyplatila predávajúcemu, čím svojim konaním uviedli poškodenú do omylu tým, že ju oklamali na kvalite predávaného tovaru a spôsobili tak L. I., škodu vo výške 2.477,-€.

Obžalovaný A. B. ako aj obžalovaná A. B. boli rovnako odsúdení podľa § 221 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obom obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 16 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd poškodenú L. I., nar. XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, bytom J. M., J. XXX/X s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný A. B. podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Odsudzujúci rozsudok v prípade obžalovaného A. B. stojí iba na sudcovskej úvahe a na interpretácii dôkazov, ktoré jednotlivito i v celosti a v súvislostiach môžu svedčiť i na prospech obhajoby obžalovaného, t.z. že sa skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu nedopustil.

Súd bezdôvodne neuveril priznaniu odsúdenej v 2. rade, hoci práve jej priznanie vysvetľuje jasne a bez akýchkoľvek pochyb skutkový priebeh a i výpovede svedkov, zhrňujúco označených ako svedkov strany poškodenej, dopĺňajú a skôr potvrdzujú, že skutku sa mala dopustiť práve odsúdená v 2. rade.

Jednak ide o nadobudnutie vozidla odsúdenou od od svedka J., pričom je irelevantné, či obžalovaný v 1. rade pri predaji bol, nakoľko k úprave tachometra na predmetnom vozidle prišlo až po predaji a to v čase, keď obžalovaný v 1. rade ešte s odsúdenou v 2. rade nežili v spoločnej domácnosti, ale vzdialení od seba 181 kilometrov, teda zhruba 2,5 hodiny jazdy autom. Práve touto vzdialenosťou sa dá skôr uveriť tvrdenie o dôvodu kúpy vozidla ako niečomu inému, je to logické a jasné.

Je nezmyselná a ničím nepodložená úvaha súdu, že citát: "Obžalovaný mal skúsenosť s predajom vozidiel, hoci tvrdí že nemal autoservis, kde by dokázal "stočiť" kilometre, mal dielňu, živil sa lakovaním vozidiel, isto mal kontakty na osoby, ktoré také niečo ako úpravu odometra zvládnu väčšie, ako obžalovaná snažiaca sa súd zaviesť legendou o známom na Morave", koniec citátu. Táto úvahu súdu nie je podložená žiadnym dôkazom a ani v prípravnom konaní vyšetrovateľ nevykonával žiadne úkony smerom k prehliadke dielne obžalovaného v 1. rade, hoci vedel, kde sa dielňa nachádza a ani z prokurátorského dozoru nad prípravným konaním nevyplýva potreba skúmať konanie obžalovaného v 1. rade formou prehliadky iných priestorov či domovej prehliadky. Rovnako vyšetrovateľ nepostupoval i vo vzťahu k odsúdenej v 2. rade, hoci takýto postup, teda hľadanie prostriedkov na úpravu tachometra by považujem za základ postupu vyšetrovateľa. Závbery nedostatočne vykonaného dokazovania teda nemôžu svedčiť na ťarchu obžalovaného v 1. rade.

Na rozdiel od súdu sa domnievam, že ani skutkový priebeh pri odovzdávaní vozidla nepodporuje úvahu sudcu o tom, že obžalovaný v 1. rade sa skutku účastnil a to v takej miere, z ktorej by bolo možné odôvodniť úvahu o spolupáchateľstve na trestnom čine. Rozdielnosti vo výpovediach svedka M. a svedkami poškodenej strany svedčali skôr na prospech pravdivosti tvrdenia odsúdenej v 2. rade.

Úvaha súdu, že citát : "Zakladá ju na tom, že sa aktívne podieľal na predaji vozidla o ktorom mal vedomosti minimálne také, ak nie väčšie ako obžalovaná, mal vedomosť nielen o jeho stave, ale aj o nadobudnutí, ktoré bolo len mesiac a pol pred predajom. Bol znály v odbore, mal skúsenosti s predajom vozidiel, kontakty aj motív vozidlo predat' so ziskom - napokon neoprávnene podnikal v minulosti z ojazdenými vozidlami.", koniec citátu. Súd túto svoju úvahu absolútne ničím nepodporuje. Naopak, o tom, že pri kúpe a odovzdávaní vozidla (teda pri skutku) sa účastnila aktívne iba odsúdená v 2. rade svedčia svojimi výpoveďami či z prípravného konania, ale aj z hlavných pojednávaní práve svedkovia strany poškodenej.

Podotýkam, že pre spáchanie skutku - trestného činu podvodu je v tomto prípade irelevantné, či a ako komunikoval po dokonaní skutku s poškodenou a jej druhom obžalovaný v 1. rade a ani jeho komunikácia nesvedčí o tom, že by o stočení kilometrov odsedenou v 2. rade vedel. Tiež predchádzajúca trestná minulosť nie je ani len nepriamym dôkazom o spolupáchateľstve obžalovaného v 1. rade a skôr mala u súdu vyvolať úvahu o postupe pri vyšetrovaní, najmä prečo sa dôsledne nezaistovali dôkazy v smere zaistenia možných nástrojov na spáchanie trestného činu.

Zaistený a dôkazmi podložený skutkový stav veci svedčí skôr úvahe o pravdivosti tvrdení a priznania odsúdenej v 2. rade a jej nezpochybniteľnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Úvahe o spolupáchateľstve obžalovaného v 1. rade nesvedčí naopak žiaden priamy dôkaz a ani nezpochybniteľná reťaz navzájom sa podporujúcich dôkazov. Nepriame dôkazy, o ktoré svoju úvahu pri odsudzujúcom výroku opiera súd, sú natoľko vágne a pochybné, že vyvolávajú dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného v 1. rade.

Poukazujúc predovšetkým na zásadu in dubio pro reo, navrhujem, aby odvolací súd preskúmal vo vzťahu k obžalovanému v 1. rade napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. PE-2T/84/2022-252 zo dňa 3. júla 2023, ako i konanie, ktoré predchádzalo vydanie rozsudku a z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku zrušil napadnutý Rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. PE-2T/84/2022-252 zo dňa 3. júla 2023 a postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil na nové prejednanie, eventuálne aby postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci v potrebnej konal a rozhodol a obžalovaného v 1. rade A. B. oslobodil spod obžaloby prokurátora.“

K odvolaniu obžalovaného A. B. sa prokurátor do konania verejného zasadnutia na krajskom súde písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného A. B., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného A. B. vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť odvolaním obžalovaného A. B. napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovaného A. B. zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaný A. B. bol názoru, že na základe vykonaného dokazovania mal byť s pod obžaloby oslobodený v celom rozsahu podľa § 285 písm. c) Tr. por. V dôvodoch odvolania bola len formálne vytýkaná aj odvolacia námietka v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. bez toho, aby bolo poukázané na konkrétny dôkaz ktorý treba ešte na doplnenie dokazovania vykonať.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného A. B. namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali aj vinu obžalovaného A. B.. V súvislosti s tvrdením obžalovaného A. B. v dôvodoch odvolania, podľa ktorého „...Na rozdiel od súdu sa domnievam, že ani skutkový priebeh pri odovzdávaní vozidla nepodporuje úvahu sudcu o tom, že obžalovaný v 1. rade sa skutku účastnil a to v takej miere, z ktorej by bolo možné odôvodniť úvahu o spolupáchateľstve na trestnom čine.....“, nemá podľa názoru odvolacieho súdu žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko okresný súd správne vyslovil to, že na základe výsledkov

vykonaného dokazovania, predovšetkým samotnej výpovede poškodenej mal vinu obžalovaného A. B. za preukázanú.

Pri spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. sa vyžaduje spoločný úmysel spolupáchateľov, zahŕňajúci tak ich spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa (porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom). Každý zo spolupáchateľov si však musí uvedomovať, že jeho konanie a konanie ostatných spolupáchateľov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. aspoň s tým musí byť uzročený. Spolupáchateľstvo vyžaduje osobnú a priamu účasť spolupáchateľov na napĺňaní znakov skutkovej podstaty trestného činu, pričom spôsob konania jednotlivých spolupáchateľov nemusí byť rovnakej intenzity, stačí, že naplňajú objektívnu stránku rovnakej skutkovej podstaty.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom bolo správne ustálené, že obžalovaný A. B. s obžalovanou A. B. spoločným konaním uviedli poškodenú do omylu pri predaji motorového vozidla tým, že na predávanom motorovom vozidle stočili počet najazdených kilometrov.

Z vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal obžalovaný A. B. v dôvodoch svojho odvolania. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. súdom prvého stupňa pri hodnotení dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom obhajoby o danosti v odvolaní namietanej existencie väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom obhajoby, podľa ktorého by bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. (viď formulácia konečného návrhu obhajoby), keďže okresný súd správne zistený skutkový stav, ktorý aj správne právne posúdil.

Na základe vykonania prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 2 Tr. por. odvolací súd dospel k záveru, že rozsudkom súdu prvého stupňa uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom je v súlade so zákonom a nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti.

Na podklade odvolania obžalovaného A. B. odvolací súd skúmal tiež správnosť výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní obžalovaného nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodenej, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.